

Co-funded by
the European Union

azikus

Financirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Erasmus+ Sport „Walk around the Earth”

Treći challenge: „World Cup History Route”

Šesnaesto svjetsko nogometno prvenstvo

Ova priča inspirirana je stvarnim događajima vezanima uz svjetska nogometna prvenstva i povijesni kontekst vremena u kojem su se odvijala. Riječ je o stvaralačkom pripovijedanju oblikovanom kao da ga iznose poznati nogometaši tog razdoblja, no sadržaj je fikcija. Izjave, misli i doživljaji prikazani u pričama nisu stvarni niti potvrđeni, već su rezultat autorske interpretacije. Ovim sadržajem ne tvrdi se da su navedene osobe zaista izrekle ili mislile opisano, osobito imajući u vidu da mnoge od njih više nisu među nama.

Saint-Denis (Francuska), 1998.

Godina 1998. za mene je bila posebna.

Ljudi su prvi put počeli vjerovati da internet neće biti samo igračka za znanstvenike i zaljubljenike u računala. Dva studenta, Larry Page i Sergey Brin, pokrenuli su malu tražilicu nazvanu Google.

Izvor: flickr.com

Izvor: commons.wikimedia.org

Znanstvenici su tih godina otkrili i da se svemir ne širi usporeno kako se mislilo, nego sve brže, kao da zvijezde bježe jedna od druge.

U kinima je vladao film Titanic. Cijeli svijet pjevao je "My Heart Will Go On", a djeca na ulicama pokušavala su imitirati Michael Jordan, koji je upravo osvojio svoj šesti i posljednji naslov s Chicago Bulls u slavnoj eri NBA lige.

Svjetsko prvenstvo 1998. u Francuskoj bilo je prvo s 32 reprezentacije. Po prvi put nastupile su Hrvatska, Japan, Jamajka i Južnoafrička Republika.

Ja sam Zinedine Zidane.

Roden sam u Marseilleu i sin sam alžirskih imigranata.

Izvor: vectorportal.com

Brazil je na prvenstvo stigao kao veliki favorit.

Imali su Ronalda Nazária, “Fenomena”, koji je bio nezaustavljiv. Bio je brži od bilo koje obrane, u duelima nezaustavljiv, a pred golom hladan i gotovo nepogrešiv. Kad bi krenuo prema tebi, izgledalo je kao da netko ubrzava videoigru.

Ali ovo prvenstvo nije pripadalo samo favoritima. Nitko nije očekivao ono što će napraviti hrvatska reprezentacija.

Izvor:commons.wikimedia.org

Momčad predvođena Davorom Šukerom, Zvonimirom Bobanom, Robertom Prosinečkim i Slavenom Bilićem igrala je svoj prvo svjetsko prvenstvo, a ponašala se kao da tamo pripada desetljećima.

Imali su tehniku, ponos i onu posebnu tvrdoglavost malih reprezentacija koje nikome ne priznaju da je bolji.

Protiv Njemačke u četvrtfinalu Hrvatska je odigrala savršenu utakmicu i pobijedila 3:0. Nijemci, tada jedna od najvećih nogometnih sila svijeta, izgledali su nemoćno protiv hrvatske lakoće i preciznosti.

A Francuska? Mi smo iz utakmice u utakmicu igrali sve bolje.

U osmini finala igrali smo protiv Paragvaja i mučili se do produžetaka. Laurent Blanc zabio je prvi “zlatni gol” u povijesti nokaut-faze svjetskih prvenstava. Protiv Italije nije bilo golova, samo napetost, taktika i strah od pogreške. Prošli smo nakon jedanaesteraca.

Izvor: commons.wikimedia.org

I onda polufinale protiv Hrvatske.

To je bila jedna od najemotivnijih utakmica prvenstva. Hrvati su povelili preko Šukera odmah na početku drugog poluvremena. Stadion je utihnuo. Mogli ste osjetiti kako cijela Francuska odjednom postaje nervozna. Ali tada se dogodilo nešto nevjerojatno.

Lilian Thuram, čovjek koji gotovo nikada nije zabijao, postigao je dva gola u nekoliko minuta. Dva gola u najvažnijoj utakmici života. To su bila njegova jedina dva pogotka za reprezentaciju Francuske u 142 nastupa.

Pobijedili smo 2:1, a Hrvatska je kasnije osvojila treće mjesto protiv Nizozemske. Davor Šuker završio je kao najbolji strijelac prvenstva sa šest pogodaka i postao heroj jedne male zemlje koja je osvojila svijet.

Finale, 12. srpnja 1998., Stade de France. Francuska protiv Brazila.

Cijeli svijet pričao je o Ronaldu. Nekoliko sati prije utakmice pojavile su se priče da je imao zdravstvenih problema. Nitko nije znao što se točno dogodilo. Brazilci su mijenjali sastav pa ga vraćali. Atmosfera je bila puna glasina i nervoze.

A onda je utakmica počela. I prvi put na tom prvenstvu, ja sam zabio glavom, i to dvaput. Dva gola iz kornera protiv Brazila. Ja, koji nisam bio poznat po igri glavom. Treći gol zabio je Emmanuel Petit i Francuska je pobijedila 3:0.

Te noći Pariz nije spavao. Ljudi su plesali na ulicama, grlili se, penjali se na automobile, pjevali pod zastavama. Francuska je prvi put postala svjetski prvak i postala sedma različita reprezentacija koja je osvojila naslov svjetskog prvaka.

To prvenstvo bilo je posebno jer je izgledalo kao slavlje različitosti. Francuska momčad bila je simbol zemlje sastavljene od mnogo kultura, jezika i priča. Ljudi su nas zvali “Black-Blanc-Beur”, crni, bijeli i arapski igrači zajedno u istoj momčadi. Na prvenstvu je bilo i teških trenutaka za neke od najvećih nogometnih zvijezda tih godina.

Crveni karton Engleza David Beckham protiv Argentine pretvorio ga je preko noći iz heroja u glavnog krivca. I danas, kad zatvorim oči, još čujem buku na Stade de Franceu.

Dok se svijet mijenjao sve brže, internet, znanost, tehnologija i svemir, nogomet je i dalje radio ono što najbolje zna. Na devedeset minuta spajao je cijeli planet.

Izvor:flickr.com

Vaš Zinedine Zidane

Autori:

Juraj Horžić, prof.

Sara Horvat, mag.educ.inf